

Cireșul

Andone Georgeta

Sunt creangă de cireș amar,
Căzută dintr-un pom "hotar",
Ce a fost sădit chiar lângă drum
De un om calic, un om nebun.

N-a vrut copacul a rășădi,
Mai pe la mijloc, pe câmpii,
Să nu îl poată scutura,
Toți cei ce stau la umbra sa.

Ș-atunci când rodu-i pârguit,
Mă rup, și mă aruncă-n în vânt.
Lângă tulpină atunci eu plâng.
Că-mi lasă rana sângerând.

Și oricât aş vrea să pot urca,
Să fiu din nou iar creanga sa,
Rămân pe jos, mă risipesc,
Și-n două zile putrezec.

Ah! Om nebun și om calic,
De ce nu te-ai gândit un pic?
Și ai sădit cireșu-n drum,
Să fiu eu creangă, ruptă acum.